

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

En deze heeft gegeven sommigen tot Apostelen, en sommigen tot Profeten, en sommigen tot Evangelisten, en sommigen tot Herders en Leeraars.

Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus;

Totdat wij allen zullen komen tot de eenigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus;

Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als den vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der menschen, door arglistigheid om listiglijk tot dwaling te brengen.

EFEZE 4 : 11—14.

No. 4.

15 Februari 1908.

13de Jaargang.

GEMEENSCHAP MET GEESTEN.

REDEVOERING,

GEHOUDEN DOOR PARLEY P. PRATT, 6 APRIL 1853,

Ter gelegenheid van het leggen der hoeksteen van de Salt Lake Tempel.

„Wanneer zij dan tot ulieden zeggen zullen: Vraagt den waarzeggers en duivelskunstenaars, die daar piepen en binnensmonds mompelen, zoo zegt: Zal niet een volk zijnen God vragen? Zal men voor de levenden de dooden vragen?”

Bovenstaande tekst was door Nephi van het Boek van Jesaja overgeschreven, omtrent zeshonderd jaren voor Christus en is nu vervat in het tweede Boek van Nephi, hoofdstuk 18.

Gedurende de laatste jaren is de wereld erg verontrust geworden door zoogenaamde mededeelingen van de wereld der geesten. Mesmerisme, Helderziendheid, Geestenkloppen, Schrijvende Mediums enz. zijn zooals gezegd wordt de middelen van gemeenschap tusschen de levenden en de dooden. Hoe dikwijls wordt iemand niet verzocht naar een „Medium” — tot iemand „bekend met geesten” — te gaan, om iets te vernemen van een overleden vader, moeder, man, vrouw, of andere bloedverwant of vriend.

Van den anderen kant worden deze mededeelingen van de geestenwereld ijverig tegengestaan, op grond dat er in de natuur zoodanige

philosophie niet is; dat er geen middel van gemeenschap kan zijn tusschen de levenden en hen die de vallei des doods zijn overgegaan; en daarom alle zoogenaamde mededeelingen van die richting valsch moeten zijn.

Een Heilige der laatste Dagen moet met betrekking tot dit onderwerp, als tot alle onderwerpen, bekwaam zijn met juistheid en verstand te oordeelen, door hunne kennis van de beginselen van ware wijsbegeerte en van de wetten van God en der natuur.

Als wij aan den eenen kant het beginsel toestemmen van gemeenschap tusschen de geestenwereld en de onze, en ons zelven overgeven, om openhartig of zonder onderscheid te maken, door iedere geestelijke openbaring bestuurt te worden, dan is er mogelijkheid dat wij door alle wind van leer geleid zullen worden, en door elke soort van geest welke de verscheidenheid van wezens en gedachten in de geestenwereld vormen. Duivelen, vuile of onreine geesten, overspelige of moordlustige geesten, zij die den leugen liefhebben of maken, kunnen met wezens in het vleesch gemeenschap hebben, zoowel als diegenen die meer waar en deugdzamer zijn.

Wederom: de geesten die onkundig of onontwikkeld zijn en in dwaling verblijven, kunnen door hetzelfde middel gemeenschap hebben als die beter onderricht zijn.

Om dit duidelijk te maken zullen wij de telegraafdraden als een middel van gemeenschap beschouwen tusschen New-York en Boston.

Door dit middel kan een heilige Profet of Apostel de heilige woorden der waarheid mededeelen, terwijl door hetzelfde middel woorden van waarheid met betrekking tot nieuwstijdingen, zaken, wetenschappen enz. kunnen overgebracht worden; en tevens alle soorten van leugens, dwaling, bedrog enz. Als het volk van New-York zich zou overgeven aan de leiding van wezens in Boston, die gemeenschap met hen hebben door de telegraaf of andere middelen, dan zouden zij geleid worden door een mengsel van wijsheid, waarheid, dwaling, leugen enz. in elke verscheidenheid. Zoo is het met mededeelingen van de geestenwereld, als wij eenmaal wetenschap of het feit erkennen, dat er een middel van gemeenschap bestaat.

Maar als wij aan den anderen kant de wetenschap loochenen of het feit van geestelijke mededeelingen tusschen de levenden en de afgestorvenen, dan loochenen wij de bron waaruit de groote waarheden of beginselen zijn voortgekomen, welke de grondslag zijn geweest voor de vroegere en hedendaagsche Kerk.

Wie hadden gemeenschap met Jezus en Zijne discipelen op den heiligen berg? Mozes en Elia van de onzichtbare wereld. Wie heeft aan de Apostelen de zending opgedragen, om het Evangelie aan alle kreaturen in de geheele wereld te prediken? Hij die de vallei des doods was overgetrokken en in de geestenwereld gewoond had, ja Hij die

opgevaren was naar omhoog, ver boven het gebied des doods, en ver boven al de overheden en machten der geestenwereld, en was ingegaan, en gekroond, in de gewesten van onsterfelijkheid.

Wie had gemeenschap met den geliefden Apostel op het eiland Patmos, en openbaarde die verheven waarheden, vervat in zijn profetisch boek? Hij die leefde en was dood geweest, door Zijnen engel, die aan Johannes verklaarde: „Zie ik ben uw mededienstknecht, en uwer broederen, die de getuigenis van Jezus hebben.”

Wie had gemeenschap met onzen hedendaagschen Profeet, en openbaarde door hem als een middel, de oude geschiedenis van een werelddeel, en de geschriften van de ouden dooden? Moroni, die veertienhonderd jaren geleden op aarde leefde. Wie verordineerde Joseph den Profeet en zijnen mededienstknecht, tot het voorbereidende Priesterschap, om voor de vergeving van zonden te doopen? Johannes de Dooper, die onthoofd is geworden! Wie heeft onze eerste stichters tot het Apostelschap verordineerd, om de sleutelen van het koninkrijk Gods te houden in deze dagen van herstelling? Petrus, Jacobus en Johannes, van de eeuwige wereld. Wie onderwees hem in de verborgenheden van het Koninkrijk, en in alle dingen met betrekking tot het Priesterschap, wetten, wetenschap, heilige bouwkunde, verordeningen, verzegelingen, zalvingen, doopen voor de dooden, en in de verborgenheden van den eersten, tweeden en derden hemel, waarvan vele ongeoorloofd zijn uit te spreken? Engelen en geesten van de eeuwige werelden.

Wie openbaarde hem het plan der verlossing en van verhooging voor de dooden, die zonder Evangelie gestorven waren, en de sleutelen en toebereidingen noodig voor heilige en voortdurende gemeenschap met Jezus Christus, en met de geesten van rechtvaardige mannen, volmaakt gemaakt zijnde, en met de algemeene vergadering en Kerk der eerstgeborenen, in het heilige der heiligen? Zij die gestorven zijn.

Wederom: Hoe verwachten de Heiligen de noodige inlichting waardoor zij kunnen voltooien de bedieningen voor de zaligheid en verhooging hunner vrienden die gestorven zijn?

Door iemand die de sleutelen heeft van de uitspraken Gods, als een medium waardoor de levenden van de dooden kunnen hooren.

Zullen wij dan het beginsel, de wetenschap, het feit loochenen van gemeenschap tusschen de werelden? Neen, voorwaar, neen!

De geestelijke wetenschap der tegenwoordige eeuw werd door Joseph Smith aan de hedendaagsche wereld bekend gemaakt. Het volk der Vereenigde Staten gaf hem over aan den Marteldood, en zijne volgelingen aan het vuur en het zwaard, aan plundering, gevangenschap en ten slotte ballingschap naar deze ver afgelegene bergen en wildernissen, alleen omdat een middel van gemeenschap met de onzichtbare wereld was gevonden, waardoor de levenden van de dooden konden hooren.

Zoodra het volk en de natie, zodoende schuldig aan het vergieten van onschuldig bloed, de Heiligen uit hun midden verdreven had, begonnen zij sommigen van dezelfde beginselen van geestelijke wijsbegeerte te aanvaarden, alhoewel in een verdraaiden zin van het woord.

Redacteuren, staatslieden, wijsgeeren, priesters en wetgeleerden, zoo-
wel als het gewone volk, begonnen het beginsel voor te staan van omgang met de dooden te hebben door visioenen, waarzeggende, helderziende, kloppende, schrijvende mediums enz. enz. Deze geestelijke wetenschap van gemeenschap met de dooden, eenmaal ingesteld door den arbeid, de moeite, het lijden en het martelaarschap van hare moderne oprichters en nu aangenomen door een groot gedeelte van de geleerde wereld, toont eene overwinning uitgestrekter, dan ooit tevoren, in dezelfde tijdsruimte in onze wereld is verkregen geworden.

Een vierde gedeelte eener eeuw geleden begon een onbekend jongeling en zijne enkele aanhangers in het westelijke, woeste gedeelte van den staat New-York gemeenschap met de dooden te hebben. Nu wordt er over visioenen, nieuwe openbaringen, helderziendheid, mediums, orakelen enz. gesproken en verdedigd zoover als de moderne pers haren invloed uitoefent, of stoom de gelegenheid verschaft voort te bewegen.

Een belangrijk punt is verkregen, eene overwinning behaald, en eene ontelbare schare van tegenstanders overwonnen, op een van de voornaamste of eerste waarheden van „Mormoonsche” wijsbegeerte, namelijk: Dat de levenden van de dooden kunnen hooren.

Maar niettegenstaande deze groote overwinning van waarheid over dwaling, onkunde en bijgeloof, op sommige punten van geestelijke wetenschap, zoo moet er nochtans veel gedaan worden alvorens zuivere, onvervalschte waarheid zegevierend zal regeeren en donkerheid en dwaling hare laatste versterkingen op aarde zullen overgeven.

Daar het feit dat geestelijke gemeenschap is gevestigd; waardoor de levenden van de dooden kunnen hooren, daar dit niet langer een zaak van verschil is tusschen goed ingewijden, zullen wij dat punt laten rusten en de aandacht vestigen op de middelen om te onderscheiden of te oordeelen tusschen de wettelijke en onwettelijke mediums of kanalen van gemeenschap, tusschen het heilige en het onreine, de waarheden en leugens, zodoende medegedeeld.

De woorden van den heiligen Profeet in onzen tekst, terwijl zij het beginsel toestemmen, dat de levenden van de dooden kunnen hooren, bestraft openlijk en keurt ten sterkste af, dat personen vragen de waarzeggers en duivelskunstenaars, die daar piepen en binnensmonds mompelen, en herinnert ons, dat een volk zijnen God zal vragen om voor de levenden van de dooden te hooren!

Door welke middelen dan, kan een volk zijnen God vragen, voor zulk een belangrijken zegen als om van de dooden te hooren?

En hoe zullen wij onderscheid maken tusschen hen die Hem vragen en diegenen die hetzelfde zoeken door onwettige middelen?

In de eerste plaats kan niemand met goed gevolg God vragen om dit voorrecht, tenzij men gelooft in onmiddellijke openbaringen in dezen tijd.

Ten tweede, het is voor ons onmogelijk Hem met goed gevolg te vragen en in onze zonden te blijven. Een volkomen bekeering en verandering van leven is noodzakelijk, als wij Hem willen zoeken.

Ten derde, Jezus Christus is de eenigste naam gegeven onder den hemel, als het middel waardoor wij tot God kunnen naderen. Niemand kan dan een wettig medium zijn, die niet in Jezus Christus gelooft, of in nieuwe openbaringen; of die in hunne zonden blijven; of die in hunnen eigen naam handelen, inplaats van in den aangewezen naam.

Bovendien, de Heere heeft een heilig Priesterschap aangesteld op aarde, in den hemel en eveneens in de wereld der geesten; welk Priesterschap volgens de orde of de gelijkenis van Zijnen Zoon is; en heeft aan dit Priesterschap de sleutelen van heilige en goddelijke openbaring gegeven, en van gemeenschap of omgang tusschen engelen, geesten en menschen, en tusschen al de heilige afdeelingen, overheden, en machten van Zijn bestuur in al de werelden.

En wederom: de Heere heeft verordineerd, dat al de heilige dingen met betrekking tot de zaligheid der dooden, en al de heilige gesprekken en gemeenschap met God, engelen en geesten alleen zullen plaats hebben in het heiligdom van Zijnen heiligen Tempel op de aarde, wanneer die voor dat doel door Zijnen Heiligen is toebereid; en zullen ontvangen en bediend worden door degenen die verordineerd en verzegeld zijn tot deze macht, om de sleutelen van de heilige orakelen van God te houden.

Van ditzelfde beginsel geven de Profeten Jesaja en Micha getuigenis, zeggende, dat in het laatste der dagen alle natiën zullen opgaan naar het huis (of Tempel) des Heeren, om van Zijne wegen te leeren en in Zijne paden te wandelen; want uit Zion zal de wet uitgaan enz. Nu het is duidelijk, dat het volk van alle natiën in het laatste der dagen volkomen onbekwaam zoude zijn, om van de wegen des Heeren tot volmaaktheid te leeren, in eenige andere plaats dan in een heiligen Tempel in de bergen opgericht. Want als de godsspraken, de heilige verordeningen en de sleutelen of de verborgenheden ergens anders konden verkregen worden, of overal en op alle plaatsen, dan zou het volk nooit de moeite nemen, om naar één huis te gaan in de bergen, opdat zij van Zijne wegen zouden leeren en in Zijne paden wandelen.

Het is dan een bewezen feit, volgens de dingen die geopenbaard zijn aan de oude Profeten, en aan ons hernieuwd, dat al de verschijnselen van het dierlijk magnetisme, al de verrukkingen van zinnen, en

gezichten van helderziendheid, al de verschijnselen van geestklopperij, schrijvende mediums enz. van onreine, onwettige en onheilige bronnen zijn; en dat die heilige en uitverkoren vaten, die de sleutelen van Priesterschap houden in deze wereld, in de geestenwereld, of in de wereld van opgestane wezens, zoo ver verheven zijn boven al die ongeoorloofde kanalen of onheilige mediums van geestelijke gemeenschap, als de hemelen boven de aarde zijn, of als de verborgenheden van den derden hemel, welke niet geoorloofd zijn te uiten, verschillen van de brabbeltaal van sectarische onkunde en dwaasheden, of de waarzeggingen van onreine geesten, verworpene tovenaars, duivelskünstenaars en waarzeggers.

Millennial Star.

TIEN VRAGEN.

Men zegt dat alcohol kracht geeft.

Als dat het geval is, waarom onthouden zich dan de sportbeoefenaars van alcoholgebruik gedurende hunne voorbereiding voor inspannende wedstrijden?

Men zegt dat alcohol tegen de koude beschermt.

Als dat het geval is, waarom bezwijken dan Noordpoolreizigers, die alcohol gebruiken, veel eerder onder de vermoeienis dan zij die, zoo als bijvoorbeeld NANSSEN, zich op hunne gevaarlijke tochten van alcohol onthielden?

Men zegt dat alcohol de lichaamswarmte verhoogt.

Als dat het geval is, waarom wijst dan de thermometer bij een door dronkenschap bewusteloos mensch steeds een te lage bloedwarmte aan?

Men zegt dat alcohol in heete luchtstreek onmisbaar is.

Als dat het geval is, waarom had dan LIVINGSTONE, naar zijn eigen verzekering, in weerwil van de grootste inspanning, gedurende een meer dan twintigjarig verblijf in Binnen-Afrika geen druppel alcoholhoudenden drank nodig?

Men zegt, dat alcohol een goed genees- en versterkingsmiddel is.

Als dat het geval is, waarom is dan het gemiddeld aantal sterfgevallen in het Londensche Geheelonthoudings-Ziekenhuis, waar zoo weinig mogelijk alcohol aan de patiënten gegeven wordt, slechts 7.2 percent, terwijl 't in de andere ziekenhuizen 10 is?

Men zegt dat alcohol het leven verlengt.

Als dat het geval is, waarom laten dan vele levensverzekeringmaatschappijen door geheelonthouders een lagere premie betalen dan door matig-drinkende menschen?

Men zegt, dat het gevaarlijk is met het gewone alcoholgebruik plotseling op te houden.

Als dat het geval is, waarom is dan de sterfte onder de bewoners der Engelsche gevangenissen, aan wie dadelijk alle alcohol wordt ont houden, lager dan onder andere groepen der bevolking?

Men zegt, dat wijn en bier noodzakelijk zijn voor een vroolijk leven.

Als dat het geval is, waarom heeft de jeugdige leeftijd voor haar-zeker niet geringe levensvreugde geen alcohol noodig?

Men zegt dat alcohol aan zoogende moeders de beste diensten bewijst.

Als dat het geval is, waarom verliezen dan, volgens de statistische gegevens door Prof. BUNGE verzameld, juist de dochters van drinkers in den regel het vermogen om hare kinderen te voeden?

Men zegt dat ieder gemakkelijk matig blijven kan?

Als dat het geval is, waarom overschrijden zoo vele duizenden de grenzen der matigheid en brengen zich en hunne gezinnen door drankgebruik in nood en ellende?

(N. h. Duitsch.)

HET NIEUWJAARSNUMMER DER „STER”.

Van verschillende zijden ontvingen wij woorden van waardeering over het nummer van „De Ster”, dat op 1 Januari van dit jaar verscheen. Eigenaardig is wat Ouderling J. N. Lybbert daarover schrijft en dat wij hier laten volgen:

„De laatste *Ster* is zeer netjes en belangrijk. Voornamelijk was een artikel, in dat nummer voorkomende, belangrijk voor mij, daar het eene beschrijving of het gedeelte eener beschrijving is van de reis van mijne grootmoeder, mijn vader, mijne moeder en van de eerste vrouw mijns vaders, over de „wildernissen”; en het kind, dat in de Oceaan werd begraven, was het kind van de eerste vrouw mijns vaders. Mijne moeder was dicht bij de vrouw die door de Indianen weggevoerd werd en was een der eersten die het zag. Gij kunt gemakkelijk nagaan, dat het zeer belangrijk voor mij was, en het bracht vele kleine geschiedenissen voor mijnen geest, die mijn vader en moeder mij verteld hebben omtrent hunne reis — hun plezierreis — door de wildernissen.”

Dit getuigenis staft het verhaal door zuster Johanna C. Lammers geschreven en is een bewijs van de betrouwbaarheid der mededeelingen, die omtrent de moeilijkheden en opofferingen der Heiligen ondervonden en gedaan worden.

Ontmoeten wij iemand, die ons dank schuldig is, dan denken wij terstond eraan. Hoe dikwijls echter komen wij iemand tegen, wien wij dank schuldig zijn, zonder dat wij eraan denken. GOETHE.

ONTSLAG EN BENOEMING.

Pres. Henry Belnap van de Arnhemsche Conferentie is eervol van zijnen arbeid in deze Zending ontslagen. Hij kwam 16 Juli 1905 te Rotterdam aan en is sedert dien tijd werkzaam geweest in de Groningsche en Rotterdamsche Conferentiën tot op 6 Augustus 1907, toen hij aangesteld was over de Arnhemsche Conferentie te presideeren.

Ouderling J. N. Lybbert is aangesteld als President van de Arnhemsche Conferentie.

VERPLAATST.

Ouderling J. D. Hoggan is verplaatst van Zwolle naar Schiedam, alwaar hij de leiding zal hebben.

Ouderling J. N. Howe Jr. is verplaatst van Schiedam naar Den Haag, alwaar hij de leiding van de gemeente zal nemen.

Ouderling Jos. A. Kingdon is verplaatst van Brussel naar Zwolle, om aldaar de leiding te hebben.

CORRESPONDENTIE.

Broeder Paul Roelofs schrijft ons in eenen brief als volgt: Ik verblijd mij wederom in Zion te zijn. Ik heb dit land en het Evangelie lief. Ik hoop het zal altijd onze hulp en steun zijn. Sommige broeders en zusters luisteren naar andere geesten, hetwelk mij leed doet. Wij zenden onze groeten aan al de Zendelingen en de Heiligen. Wij herinneren ons onze zending met veel genoegen; zij heeft ons veel zegen gebracht en ik hoop dat ons werk nuttig is geweest.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Op 24 Januari werd er eene openbare vergadering gehouden te Dubbeldam, bij Dordrecht, in het gebouw „Eikendonck”. Er waren omtrent 50 vreemdelingen aanwezig. Ouderling F. Tadge, te Dordrecht werkzaam, leidde de vergadering. M. Dalebout, Pres. der Rotterdamsche Conferentie was tegenwoordig. Beiden traden als sprekers op.

De zendelingen werden verzocht in de toekomst meer vergaderingen te houden.

Het aantal inteeckenaren der „Ster” is deze maand wederom toegenomen. Broeder C. Willemsen verkreeg er 3, broeder R. S. Folland 1, broeder G. Jongejan 1, broeder L. G. Hardy 2, Zuster P. Haykens van Ogden 1, broeder Frank I. Kooyman, Salt Lake City 1, broeder J. Wade 1, O. G. Cardon 2 en J. A. Stephenson 2.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

ZINDELJKHEID.

Zindelijkheid en godsvrucht gaan steeds gepaard.

Het mag misschien voor velen vreemd schijnen, zindelijkheid en godsvrucht samen te verbinden en toch zijn zij onafscheidelijk verbonden. Onreinheid, vuilheid en alles wat daartoe behoort komt voort uit den gevallen, zondigen toestand van den mensch. Zij worden gevonden waar de macht der duisternis regeert.

Gods geest kan niet wonen waar zindelijkheid, reinheid en netheid niet betracht worden. Integendeel, zij zijn vruchten des Geestes. Door dien Geest worden alle andere dingen verdreven en waar de mensch ongehoorzaam is en deze dingen niet betracht, daar zal die Geest wijken. Ware godsvrucht is geen vorm, geen uitwendige gedaante maar werkelijkheid. Zij wordt door daden openbaar, door daden in overeenstemming met het doel en het karakter van dien reinen Geest, welke tot het betrachten der godsvrucht aanspoort.

De geschiedenis heeft duidelijk aangetoond, dat onreinheid de oorzaak geweest is, dat duizenden door ziekte naar het graf zijn gebracht, en dat door het bevorderen der zindelijkheid in straten en steden, pest, koorts en andere ziekten geweken zijn.

De mensch heeft dikwijls God beschuldigd als de voortbrenger van die ellende, maar de mensch is zelf daarvan de oorzaak geweest door onzindelijk te zijn, want onreinheid brengt ziekte, verderf, ja den dood.

De mensch die zegt God te dienen, maar zijn lichaam niet rein houdt, of in de woning de zindelijkheid niet betracht, beseft niet wat in waarheid God te dienen beteekent.

Vele woningen zijn geen tehuizen voor het gezin, maar vaak plaatsen waar met weezin binnengetreden wordt. Het kan niet die aangename plaats zijn waar vader, moeder en kinderen naar verlangen en dat het zou wezen als zindelijkheid beoefend werd. Gewoonlijk wordt vuilheid of onreinheid door andere ondeugden gevolgd of gaat er mede gepaard. Luiheid en wanorde hebben op die plaatsen eene vaste inwoning verkregen. En als wij tot de schriften gaan dan zullen wij duidelijk zien, dat God deze dingen niet kan gedoogen.

Licht, lucht en water, zoo noodig voor den mensch, zijn overvloedig aanwezig en gebrek aan deze dingen kan geen verontschuldiging zijn tot het beoefenen van ware godsvrucht, dat is zindelijkheid. Bedroevend is het als ouders of kinderen de woning vermijden of met weezin

betreden, omdat de lieflijke, zoete, aangename invloed, zoo noodig om het een tehuis te doen zijn, aldaar niet gevonden worden. Waar zindelijkheid en orde heerschen, kan Gods Geest in ruime mate wonen en zal gewoonlijk niet over uithuizigheid van ouders of kinderen geklaagd worden. Het is de plicht der ouders te zorgen, dat hunne kinderen niet gedwongen worden buiten de woning, bij anderen, datgene te zoeken wat in hun tehuis aanwezig moest zijn,

Niets is besmettelijker als vuilheid of onreinheid en het neemt niet lang om toekomstige geslachten door deze ondeugd te bederven.

Laten onze gedachten rein en verheven zijn en dan kan het niet anders of onze omgeving zal in alles daarvan een bewijs geven.

EEN BIJBELSCH HANDSCHRIFT VAN HOOGEN OUDERDOM.

Uit Detroit, Michigan, Vereenigde Staten, vernemen wij, dat er eene belangrijke ontdekking is gedaan van een oud Bijbelsch handschrift, waarvan gezegd wordt dat het vele belangrijke gezegden bevat van Christus en welke voor meer dan dertienhonderd jaren voor de wereld verloren zijn geweest. Het verslag dezer belangrijke ontdekking zal met belangstelling gelezen worden door oudheidkundige en bijbelsche studenten. Het verslag is als volgt:

„Opgesloten in een brandvrijen kelder in deze stad en door eene geschikte temperatuur daartoe kunstmatig toebereid, zoodat zij het warme en droge klimaat van de woestijnen van het oude Egypte gelijk is, alwaar het voor eeuwen gerust heeft, is wat verondersteld wordt te zijn de kostbaarste verzameling handschriften, welke ooit naar deze zijde der wereld gebracht zijn.

Voor iederen geloovige in het Christelijk geloof, heeft dit handschrift een persoonlijke en bizondere waarde. Voor iederen student des Bijbels is de ontdekking een nieuw en kostbaar wonder. Inderdaad is het handschrift een van de grootste moderne wonderen, want Christus spreekt wederom daarin; Hij spreekt met woorden die dertien honderd jaren vergeten en verloren geweest zijn.

Geen student noch gezaghebbende op oudheidkundig gebied aan wien het is toegestaan het kostbare handschrift te zien en te onderzoeken, heeft eenigen twijfel, dat hem toegestaan is eenen Bijbel te zien met Griekschen tekst, in waarheid overgeschreven omtrent twee of drie eeuwen na Christus, en wonderbaar bewaard, niet alleen voor het vuur waarin de Mahomedaansche benden de grootste verzameling van handschriften der wereld geworpen hebben, toen de wondervolle bibliotheek te Alexandra geplunderd werd en de inhoud vernietigd, maar ook voor de verwoesting van den tijd zelf, in de schatkamer van het Egyptische zand.

Op het oogenblik wordt de waarde van het handschrift des Bijbels, dat het eigendom is van Charles L. Freer, een bekend verzamelaar en deskundige van Oostersche oudheden, in deze stad, geschat als het kostbaarste te zijn, dat bestaat. Men geloofte dat het beter bewaard gebleven en meer compleet is dan het bekende handschrift van Alexandria, het voornaamste bestanddeel van den hedendaagschen Bijbel. Het laatste handschrift is de kostbaarste bezitting van het Britsche Museum.

Tot nu toe zijn de handschriften hier in Detroit slechts weinige. Toen dit handschrift in de handen van Professor H. A. Sanders, een bekend oudheidkundige en Bijbelonderzoeker, gegeven werd, begon hij dadelijk in het best bewaarde gedeelte naar een tekst te zoeken in het Evangelie van Markus, om te zien of de ontbrekende tekst, waarvan door Jerome gesproken is, waar is. Tot zijne verwondering en vreugde vond hij dien en brandde van verlangen zijne ontdekking zonder verder onderzoek aan zijne mede-Bijbel-studenten bekend te maken. Hij verkreeg bereidwillig de toestemming van den heer Freer om bekend te maken, wat verondersteld wordt een waar verslag te zijn van een gezegde van Christus, nieuw voor de oudheidkundige vereeniging, omdat het meer dan dertienhonderd jaren verloren geweest is. En zodoende geschiedde het, dat het bestaan van dit wonderbare handschrift aan de wereld bekend werd.

Voor zooverre het handschrift onderzocht is, is het bevonden, dat de vier Evangelieën van Mattheus, Markus, Lukas en Johannes volledig zijn. De Alexandriaansche handschriften, waarvan men geloofte dat zij, zooals de handschriften van Freer, uit de bibliotheek van Alexandria gered zijn alvorens de boeken vernietigd werden, ontbreken de volgende gedeelten, in Mattheus tot hoofdstuk 25 : 6 en van Johannes 6 : 50 tot 8 : 52.

Deze onvolkomenheid is in de hedendaagsche Bijbels aangevuld, maar de overzetting van het Oude Testament van het Alexandriaansche handschrift is in twijfel getrokken met betrekking tot de wijze waarop het bewaard gebleven is, zooals de Psalmen. Het handschrift van Freer, dat de Psalmen bevat, is niet in zulk een goeden toestand bewaard gebleven als het overige van de handschriften, maar men geloofte, dat met voorzichtigheid iedere regel der Psalmen gevolgd kan worden.

De geschiedenis van het vinden en den aankoop van handschriften is van minder belang met betrekking tot hunne waarde als ontdekking. Hoever de heer Freer gegaan is en welke prijs betaald werd om de handschriften te verkrijgen, is hij nog niet bereid te zeggen, maar hij heeft genoeg gezegd, om het tot een van de belangrijkste voorvallen van het leven van een verzamelaar te maken.

Te Gizeh, omtrent zes mijlen van Caïro, woont Ali Arabe. Ali Arabe is oud en rijk geworden, maar hij heeft nog steeds liefde voor eene

kostbare vondst, en bemint de winst aan een verkoop verbonden. Ali Arabe is een Arabier en Mahomedaan en hij gelooft dat hij het geld van Christenen moet nemen voor de glorie van Allah.

Op de markten is Ali een bekend persoon. Hij kent het echte van het valsche, want eenmaal was hij een graver in de ruïnen. Ali weet waar vele dingen in de ruïnen verborgen zijn.

Dr. Granfell en Dr. Hogarth, die het Britsche Museum in Egypte vertegenwoordigen, kennen de beteekenis van Ali als deskundige en als bekwaam zijnde, om wonderlijke dingen aan het licht te brengen, die sedert lang gemist worden, uit de graven en catacomben volgens opschriften daarin aanwezig. Zij bezoeken hem vaak. In een van zijne zes huizen, verborgen in kisten, of met kleeden bedekt, zoodat zij niet gezien kunnen worden, zijn stukken marmer, mummies en de omhulsels, juweelen, gegraveerde steenen en alle denkbare oude dingen van waarde. In het voorjaar van 1907, ontmoette de heer Freer Ali Arabe op de markten van Cairo en werd verzocht hem te bezoeken. De heer Freer deed dit gaarne want hij had gehoord, dat Ali iets van groote waarde had en hij wilde de eerste kans hebben. Toen de oude handelaar op zekeren dag onverschillig eenige kisten opende, om naar een vermist artikel te zoeken, had hij voor het verraste oog van eenen zeer rijken Amerikaanschen verzamelaar eenige handschriften ontbloomt. Deze verzamelaar was dien tijd in gezelschap van Dr. Granfell en Dr. Hogarth van het Britsche Museum, maar deze waren niet tegenwoordig toen de handschriften getoond waren.

De heer Freer haalde Ali over om hem de handschriften te toonen en toen hij ze zag begeerde hij ze te bezitten van wege hunne schoonheid. Ali sprak er niet veel over, slechts zeggende, dat hij geloofde dat het afschriften van den Bijbel waren.

Er waren vier handschriften. Zij bevatten vanaf honderd-vijfentwintig in het kleinste tot driehonderd-vijfentwintig of driehonderd-vijftig in het grootste der vier deelen. Zij waren van velijn-papier of perkament, en waren prachtig beschreven, met schrift dat de schoonheid en zuiverheid van schilderwerk bezat en tevens de juistheid en regelmatigheid van drukwerk.

Millennial Star.

Eenige jaren geleden besloot ik een voortdurende opgeruimdheid aan te kweeken, onder alle omstandigheden. Het is geen gemakkelijke taak geweest, maar ik ben geslaagd; en nu bijna tachtig jaren oud zijnde, met vele zorgen beladen en door den dood beroofd van hen die mij lief en dierbaar waren, ben ik niet bedroefd. Ik ga niet den heuvel af, zooals gewoonlijk van de ouden gezegd wordt, maar ga den heuvel op, den geheelen weg, en ben verzekerd, dat verderop het leven nog beter is.

MARY A. LIVERMORE,
in *Mill. Star.*

VADER ADAM.

Het is een zeer gewoon iets, voor godsdienstige menschen zelfs, om oneerbiedig over den grooten voorvader van het menschelijk geslacht, Adam, te spreken; en sommige godgeleerden hebben hem zelfs verworpen als zijne verantwoordelijk voor al de zonden en het lijden dat zijn nageslacht gekend heeft. Maar personen die in den Bijbel gelooven begaan eene groote fout wanneer zij een gevoel van veroordeeling of oneerbiedigheid uitspreken of koesteren tegenover hem. Als het niet was door de onkunde aangaande hem, dan zouden zulke gevoelens met betrekking tot hem nimmer gekoesterd worden door één zijner nakomelingen.

Adam was de zoon van God (Luk. 3 : 38) en alhoewel hij ongehoorzaam was aan een gebod aan hem door Zijn Vader gegeven, zoo was zijne ongehoorzaamheid de minste van twee boosheden, waartusschen hij kiezen moest. Adam en zijne vrouw Eva werd verboden, om te eten van de vrucht van den boom der kennis des goeds en des kwaads, de dood was daaraan verbonden; maar de duivel als een slang vermomd verleidde en bedroog de vrouw, en overreedde haar van de vrucht te nemen. Door deze daad van ongehoorzaamheid stelde zij zich bloot aan de dubbele straf, om uit den hof van Eden verdreven te worden en ten slotte te sterven.

Toen Adam en Eva in den hof van Eden werden geplaatst, waren zij onsterfelijk. Zij waren niet onderworpen aan den dood, de scheiding van geest en lichaam. Alleen als eene straf voor de overtreding der wet, die hun Vader hun had gegeven kon de dood of verdreven te worden uit Eden hun overkomen. Zoolang zij gehoorzaam bleven aan die wet, zouden zij onsterfelijk blijven en in het paradijs, waarin zij geplaatst waren, voor altijd leven. Maar Eva viel, en zou uit den hof van Eden verdreven worden, om later te sterven. Wat moest Adam doen? Zou hij zijne vrouw uit Eden moeten zien verdrijven, om kinderloos en alleen te leven en ten slotte te sterven, terwijl hij in den hof verbleef, onsterfelijk en vrij van pijn en lijden? Deze keus zou voor hem eene eeuwige scheiding van zijne vrouw bedoelen. Dit zou wedorom eene onmogelijkheid beteekenen, om een ander gebod te gehoorzamen dat de Heere hun gegeven had voor het gebod, om de vrucht van den boom der kennis niet te eten, niet te vermenigvuldigen, de aarde te vervullen en te onderwerpen.

Adam overwoog de zaak. Hij beminde zijne vrouw, en hij verlangde een nageslacht. Dit zijn twee van de meest verheven doeleinden, die de menschheid tot handelen nopen, en daardoor aangespoord, besloot Adam met de gezellin te blijven, die de Heere hem gegeven had, en een nageslacht in de wereld te brengen. Hij vereenigde zich met zijne vrouw in het verbreken der wet en in het deelen van de straf van

ballingschap en den dood, opdat hij daardoor mocht verhinderen eene eeuwige scheiding van haar, en de wereld met haar afstammelingen bevolken. Wat hij deed, verrichtte hij met zijne oogen open, als bewezen wordt door het gezegde van Paulus: „En Adam is niet verleid geworden; maar de vrouw, verleid zijnde, is in overtreding geweest”. I Tim. 2 : 14.

Adam viel, maar hij viel voor een wijs en noodig doel, dat door Lehi verklaard wordt: „Adam viel, opdat de menschen mochten zijn; en de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben”. II Nephi 2 : 25.

Alvorens de eerste man en vrouw op de aarde geplaatst werden, was het Hem bekend, die hen hier plaatste, dat zij vallen zouden, en voorzorgen waren gemaakt, om het kwaad, dat het gevolg van hunnen val zou zijn, te neutraliseeren, door de aanstelling van den Eeniggeborene, om eene verzoening voor de zonden van alle menschen te maken, en de banden des doods te verbreken, zoodat alle geesten die eenmaal een sterfelijk lichaam gehad hebben, het wederom door de opstanding kunnen terugkrijgen.

Het is waar dat de dood van het lichaam, dien allen menschen moeten ondervinden, veroorzaakt is door Adams overtreding, en deze waarheid is vaak aangehaald tot zijne veroordeeling. Maar het moet tevens ook verstaan worden, dat de geboorte, de schepping, het bestaan van de sterfelijke lichamen van alle menschelijke wezens, zijn door diezelfde overtreding teweeggebracht. Als Adam geweigerd had te vallen, dan zou hij volkomen en eeuwig van zijne vrouw gescheiden zijn geworden, en deze scheiding zou het voortbrengen van een nageslacht hebben voorkomen; en wat gevolg zou dit op de verstandelijke wezens gehad hebben, die op de aarde verschenen zijn als menschelijke bewoners. Zij konden geen lichamen ontvangen hebben, maar zouden gedwongen geweest zijn, onbelichaamde en onontwikkelde geesten in de geestenwereld te blijven, beroofd van het voorrecht, om een hoogere staat van bestaan in te nemen en daarom gedoemd zijn tot eeuwige smart. „Adam viel opdat de menschen mochten zijn (geboren met sterfelijke lichamen) en de menschen zijn (voorzien van sterfelijke lichamen) opdat zij vreugde mogen hebben.” Als wij onzen dood aan Adam schuldig zijn, dan zijn wij hem tevens onze geboorte schuldig.

Zonden is in de wereld gekomen als een gevolg van den val. Maar wat maakt dat uit? Als er geen zonde in wereld was, hoe konden dan de menschen in verzoeking gebracht en beproefd worden? En als zij niet in verzoeking gebracht en beproefd konden worden, hoe kon een rechtvaardig God hen dan beloonen? En als zij geen belooning konden verkrijgen, hoe konden zij dan in Zijn koninkrijk zalig worden? Het is juist zoo noodig, dat menschen, om hunne geestelijke krachten en eigenschappen te ontwikkelen, in aanraking komen met zonde, en

hare natuur en gevolgen leeren kennen en hoe die te overkomen, als het voor een kind noodig is oefeningen te doen, om zijne lichamelijke natuur te ontwikkelen en te versterken. Terwijl het voor hen noodig is te leeren wat zonde is en wat de gevolgen zijn, zoo is het noodzakelijk, dat zij er van zouden bekeeren en ophouden die te doen.

Door in eene wereld van zonde geplaatst te zijn en in ons eigen leven getuige te zijn, en in het leven onzer medemenschen, van de vruchten daarvan, en door de les van bekeering volkomen te leeren en hoe zonde te overkomen, zoodat verzoeken om die te doen geen macht over ons zullen hebben, en ons daardoor waardig maken kinderen Gods te worden en in Zijn koninkrijk in te gaan. Wij overwinnen zonde en heiligen onszelven door ons leven in oevenstemming met het Evangelie te brengen.

De erfzonde is vaak aan Adam toegeschreven, onder voorwendsel dat het geen bestaan voor zijnen val had. Maar dat is eene groote dwaling. Zonde is overtreding der wet, en zoo ver terug als er eene wet geweest is, en verstandelijke wezens bekwaam om die ongehoorzaam te zijn, is er zonde geweest. Er was zonde in den hemel alvorens de wereld was geschapen, want er was aldaar een grooten opstand, de hoofdaanvoerder der opstandelingen, was Lucifer, ook draak genoemd, en het gelukte hem een derde van de heirscharen des hemels tot zijne volgelingen te maken; en als straf, werden hij en zij uit den hemel nedergeworpen en werden de duivel en zijne engelen, gevallen geesten, beroofd van het voorrecht, om lichamen van vleesch te ontvangen.

LIAHONA.

STATISTIEK VERSLAG DER EUROPEESCHE ZENDING OVER HET JAAR 1907.

Het Statistiek Verslag over 1907 van de verschillende Zendingen in Europa toont aan dat er in Engeland, Schotland, en Ierland 292 zendelingen werkzaam waren, totaal aantal zielen 6145, gedoopt 986, en dat er 4,574,620 traktaten en 127,724 boeken waren verspreid, en 335,944 Evangelie-gesprekken gehouden met vreemdelingen.

In Duitschland en Zwitserland waren er 146 zendelingen en 4243 zielen, 453 waren gedoopt, 644,871 traktaten en 7777 boeken verspreid, en 104,652 Evangelie-gesprekken gehouden.

In Skandinavië zijn er 146 zendelingen, en 2763 zielen, 259 waren gedoopt, 440,366 traktaten en 49,778 boeken waren verspreid, en 55,635 Evangelie-gesprekken gehouden.

In Zweden zijn er 64 zendelingen, 2294 zielen, 124 waren gedoopt, 256,745 traktaten en 50,363 boeken waren verspreid, en 24,062 Evangelie-gesprekken gehouden.

MIJN TEHUIS.

O, zalig tehuis, mijn hemel op aard,
 De plaats die ik teeder bemin;
 Het vreugdevol oord, vol zalige vreë,
 Het heiligdom van mijn gezin.

'k Bekommer mij niet om schatten der aard,
 Noch streef ik naar mensch'lijke eer;
 Alleen maar een vredig, zalig tehuis,
 Is wat ik op aarde begeer.

Ik vind daar de kracht zoo noodig voor mij,
 Tot 't pal staan in 't strijdperk der deugd;
 Daar wacht mij de rust, als 't werk is gedaan,
 En liefde met hemelsche vreugd.

En draagt men mij straks voor 't laatst uit mijn huis,
 Dan is dit voor mij het begin,
 Van hooger genot, in 't hemelsch tehuis,
 Als lid van het Godd'lijk gezin.

W. J. DE BRIJ.

OVERLEDEN.

Broeder Hendrik de Boef, 52 jaren oud, gedoopt te Dordrecht 11 Juni 1904, stierf in December 1907 te Amsterdam.

Broeder Pieter de Boer, 27 jaren oud, gedoopt te Amsterdam 29 Juli 1889, stierf 18 Januari 1908 te Amsterdam.

Op 21 December 1907 is te Salt Lake City overleden, Wilhelmina Westra, oudste kind van broeder en zuster Westra.

I N H O U D :

Gemeenschap met Geesten	Blz. 53	Een Bijbelsch handschrift van hoogen	
Tien vragen	" 58	ouderdom	Blz. 62
Het Nieuwjaarsnummer der „Ster“	" 59	Vader Adam	" 65
Ontslag en Benoeming	" 60	Statistiek Verslag der Europeesche	
Verplaatst	" 60	Zending over het jaar 1907	" 67
Correspondentie	" 60	Mijn Tehuis	" 68
In ons eigen Zendingsveld	" 60	Overleden	" 68
Zindelijkheid	" 61		

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar :

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.
 Per exemplaar 10 cent.